Τυρόδιζα. Τειρίζασις

Βλ. Σκορδέλη Θρ. Μελέται 1877 σ. 36-7

„b H. Stein εν τῃ υπ' αυτου εκδόσει του Ηροδότου (Berolini 1856-62) έχει την εξης πολλου λόγου αξίαν σημείωσιν περι της πόλεως Τυροδίζης (Ηροδ. VII 25).

— Στεφ. Β. „Τυρόδιζα πόλις Θρᾴκης μετα Σέρριον" d. h. nahe der Ebene Doriscos; da aber diese gleich darauf selbständig genannt wird, ferner την Περινθίων eine Lage an der Propontis erheischte und in der That die attischen Tribultisten die Stadt unter den Hellespontischen aufführen (Boeckh. Staatsh. II, 739) ~~den Hell~~ so vermuthe ich, dass sie identisch war mit der von Scylax dicht hinter Λευκη αυτη angesetzten Τειρίστασις (leg. Τυρόστασις) und erkenne mit Boeckh in -διζα (-dizo) ein bei Orten dieser Gegend öfters wiederkeherendes thrak. Wort (= στάσις) während Τυρο auf phönik. Ursprung deutet (Tyrenort)."

Μόνον καθ' εν δεν συμφωνουμεν εν τούτοις τῳ σοφῳ του Ηροδότου εκδότῃ κατα την διόρθωσιν και ερμηνείαν δηλονότι του Τυρο· διότι ει και ίχνη φοινικικων εποικήσεων επι των αυτων και των νήσων της Θρᾴκης φαίνονται (Πρβλ. Giseke Thrakisch-pelasg Stm. σελ. 14. 16. — b Müller Orchom. σελ. 115 — Deimling Leleger § 5, 23 κ. αλ.) ημεις δέλομεν προτιμήσει την γραφην Τυρόδιζα πλησιάζουσαν προς το Τειρίζασις. Το ένομα Τύρης (το αυτο

Τυρόδιζα Τειρίσιας

216

Ἡ Τηρεὺς μεθ' ἧς ἦν παραθήρειον ἢ θαυμάσιον. (1196) Ἡ Θρᾴκιος ἐν Θρᾴκῃ ἐξαναγομένων, θεωρεῖν ἐξαναρχαῖον, συγγενὲς κόρες Ἰα, Ἀδρόμαντος, Ἀδραμίας (= ὁ Θρᾴξ) Τρόμμης (ὥστε καὶ ἐν Θρᾴκῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι συγγόνδα ἀναφαίνεται). Κόρες Ἴδας ἔχει ἐν Τήρεια (Σθραβ. XIV 565), πόλις Λυδίας, Τηρεῖνος ὄρος (Ἡγ. Β 829) Τάρρα (Σθ. Βυζ. κτ.) πόλις Λυδίας, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Ταρσωρον ἐμπαρβάνομεν ὡς ἰσοδύναμον τοῖς Τήρεια Τειρ(η)σίας (Ταρ = Τηρ – σωρον = σαρα.) ὡς ἔχομεν Σεσσαρας Θύσσους, Τηρόδιζα Τηρι-δίσσης, Ταρσωρον, Τήρεια. Ἐνδε ἡ Βοϋρδιζα (Stin Lydia Hieras) βλέπομεν προσέγγιση τῶν παλαιῶν (δ)ιζα καὶ δίσσης. Τὴν δὲ ρίζαν τὸ ὀνόμαζος τῶν θρᾳκικῶν βασιλέων ἢ γλωσ(σ)ῶν) δυνάμεθα ἰσως ν' ἀναμετρήσωμεν ἐν τῇ σανσκρ. λέξει Ταρα tārā (καὶ stārā) ἐξ ἧς α-στηρ, Stern, Strahl (α) ὡς ἡ ἐξῆς ἐξηγεῖται τὸ ὄνομα Ἡσυχίῳ "Ἀδραμίας ὁ Θρᾴξ". Θρᾳκιστὶ δὲ αὖ ἡ τὸ νοτιωτικὸν (3) "θεὶρης δὲ θείρας ἐκάλουσι τὴν τριχῆ, ἵππους δὲ αὐτοὺς θρᾴκιας μετωνόμασαν" προσθῆκε τὸ αὐτὸ ἀρχαῖον ὄνομα Τήρης, ὑφ' ὃ φαίνεται ὅτι καὶ οἱ Θρᾷκες ἵππους ἐμυθοποίησαν.

(1) Πρβλ. Ἀβελ. Ἀμπσ. 16 – Ἡ πόλις Τράλλεις εἰς Μαιάνδριον (ὑπόθεσον Ἀνθρ. Σθερ. Βυζ.) ἐπωνομάσθη ὑπὸ Θεμιστοκλέους κατὰ τὸν Ἀραβίαν (1117). Τράλλης (Ἀφρο. 667) ἐκ Θρᾴκης – Τράλλων ἐν Βιθυνίᾳ (Σθ. Βυζ.) – Τραλλία ἐν Σμύρνῃ.
(2) Πρβλ. Ἐγ. Curt. Grundz σγ. 206 (3) Ἀδ. Ἀρχαιγ. I 6.